

РЕШЕНИЕ

№ 21893

гр. София, 25.06.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXVII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на 30.05.2025 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калина Пецова

ЧЛЕНОВЕ: Димитрина Петрова
Искра Гърбелова

при участието на секретаря Станислава Данаилова и при участието на
прокурора Стоян Димитров, като разгледа дело номер **2460** по описа за **2025**
година докладвано от съдия Искра Гърбелова, и за да се произнесе взе предвид
следното:

Производството е по реда на чл. 208 и сл. от Административно-процесуалния кодекс
(АПК), във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).
Образувано е по касационна жалба на Й. В. И., ЕГН [ЕГН], чрез процесуалния му представител
адв. Д. Т., срещу Решение № 4547 от 16.10.2024г., постановено по нахд № 5770/2024г. по описа на
СРС, 130-ти състав. Със съдебното решение е потвърден електронен фиш серия К 5353394
издаден от СДВР, с който на основание чл. 189, ал. 4 във вр. с чл. 182, ал.1, т.3 от ЗДвП на
касатора е наложена глоба в размер на 100 лева за извършено нарушение на чл. 21, ал.1 от ЗДвП.
С касационната жалба се иска отмяна на съдебното решение като постановено при съществени
нарушения на процесуалните правила и противоречие с материалния закон, основания за отмяна
по чл. 348, ал.1, т.1 и т. 2 от НПК. Правят се възражения, че въззивният съд не е отчетел, че в
представената по делото снимка липсват редица реквизити, като такива липсват и в съставения
протокол по чл.10, ал. 1 от Наредба № 81213-532 от 12.05.2015г. Според жалбоподателя липсват
данни за спазване сроковете по чл.34 от ЗАНН, тъй като в ЕФ липсва дата и не става ясно кога
същият е издаден. Възразява се, че в ЕФ също липсват съществени реквизити, както и че не става
ясно какъв толеранс от измерената стойност е приспаднал. По същество от съда се отмяна на
съдебното решение и на потвърдения с него електронен фиш.
В съдебно заседание касаторът редовно уведомен, не се явява и не се представлява. Постъпило е
писмено становище от процесуалния му представител, с което заявява, че не възразява да бъде
даден ход на делото в тяхно отсъствие като поддържа жалбата и моли за присъждане на разноски.

Ответникът по касационната жалба - СДВР, редовно призован, не се представлява. Постъпило е становище от процесуалния му представител, с което заявява, че не възразява делото да бъде гледано в тяхно отсъствие като оспорва жалбата и претендира юрисконсултско възнаграждение.

Представителят на СГП счита касационната жалба за неоснователна.

В настоящото производство от страните не са представени нови писмени доказателства за установяване на касационните основания.

Административен съд - София-град, XXVII касационен състав, в качеството си на касационна инстанция, като взе предвид наведените в жалбата доводи и като съобрази разпоредбата на чл.218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл.211, ал.1 АПК 14 - дневен срок, от надлежна страна, срещу подлежащ на касационна проверка съдебен акт и същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

От фактическа страна районният съд е установил, че на 29.09.2021 г., моторно превозно средство "Seat A.", с рег. [рег.номер на МПС] около 20:01ч. се движело в [населено място], по [улица], с посока на движение от [улица]към Околовръстен път. На кръстовището, образувано от [улица]и [улица]при ограничение на скоростта за населено място до 50 км. /ч. въведено с пътен знак В-26, преминал със скорост от 73 км. /ч. /установена след приспаднат толеранс от 3% /, като е превишил разрешената скорост с 23 км. /ч. Нарушението е констатирано с разпечатка от техническо средство, в която е отразен регистрационния номер на лекия автомобил, дата и час на измерването, мястото и скоростта

При така установената фактическа обстановка решаващият делото състав на софийски районен съд е приел, че обжалваният електронен фиш е издаден от компетентен орган, при стриктно съблюдаване на производствените правила, като същия съдържателно отговаря и на законовите изисквания за това. Приел е, че от доказателствата по делото безспорно се установява извършено от жалбоподателя нарушение за което и правомерно е санкционирано.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Съгласно чл. 189, ал. 4, изр. 1 ЗДвП при нарушение, установено и заснето с автоматизирано техническо средство или система, за което не е предвидено наказание лишаване от право да се управлява моторно превозно средство или отнемане на контролни точки, се издава електронен фиш в отсъствието на контролен орган и на нарушител за налагане на глоба в размер, определен за съответното нарушение. В същата разпоредба е посочено, че електронният фиш съдържа данни за: териториалната структура на Министерството на вътрешните работи, на чиято територия е установено нарушението, мястото, датата, точния час на извършване на нарушението, регистрационния номер на моторното превозно средство, собственика, на името на когото е регистрирано превозното средство, описание на нарушението, нарушените разпоредби, размера на глобата, срока, сметката, начините за доброволното ѝ заплащане. Образецът на електронния фиш се утвърждава от министъра на вътрешните работи. В изпълнение на закона, с приложената по делото заповед № 81213-931/30.08.2016г. Министъра на вътрешните работи е утвърдил образец на електронен фиш, който съдържа всички реквизити, изброени в закона. Сред задължителните такива не е датата на неговото съставяне. Макар съдът да се солидаризира с тезата, че същата би следвало да намери своето място сред задължителните реквизити именно поради възможността да се установи съответствието с разпоредбите на чл.34 от ЗАНН, в настоящия случай в делото се съдържат достатъчно данни, че конкретният електронен фиш е съставен на 18.10.2021г. – това обстоятелство е изрично вписано върху снимката към ЕФ и разчета към нея, както и в извадка от информационната система на МВР-АИС-АНД, която не е оспорена от жалбоподателя.

На следващо място несъстоятелни се явяват възразенията на касатора за непълноти в съставения

Протокол съгласно чл.10 от Наредба № 8121з-532 от 12.05.,2015г. В същия са отразени всички задължителни реквизити съобразно цитираната наредба като същият е придружен със снимка, която обхваща както позиционирането на мобилната система, така и позиционирането на служебния автомобил. Във връзка с последното следва да бъде отбелязано, че Наредбата не поставя допълнителни изисквания към така изготвената снимка, поради което и възраженията в тази насока са несъстоятелни.

Неоправдано е и твърдението, че в случая не става ясно каква е засечената скорост и ползвало ли е санкционираното лице предвиденият толеранс. Видно от представения снимков материал засечената скорост е 76 км/ч, а санкционираната такава е 73 км/ч, поради което и съвсем отчетливо е приспаднато възможното отклонение, съобразно техническите специфики на използваното устройство при засичане на скоростта.

Предвид изложеното решението на районния съд като правилно следва да бъде оставено в сила.

С оглед изхода на делото и съобразно чл.63д, ал.3 ЗАНН, основателно е искането на ответника за юрисконсултско възнаграждение. Размера на последното съдът определя на 80 лв. съобразно чл.27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Така мотивиран и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63в, ал. 1 от ЗАНН Административен съд София – град, XXVII касационен състав,

Р Е Ш И:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 4547 от 16.10.2024г., постановено по нахд № 5770/2024г. по описа на СРС, 130-ти състав.

ОСЪЖДА Й. В. И., ЕГН [ЕГН], да заплати на Столична дирекция на вътрешните работи сумата от 80 (осемдесет) лева – юрисконсултско възнаграждение.

РЕШЕНИЕТО е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.